

заря, който ужъ билъ обкръженъ отъ венетитѣ и се намиралъ въ голѣма опасностъ. Излѣгани отъ това лъжовно извѣстие, галлитѣ на Веридовикса се спуснали отъ всички страни къмъ височината, на която билъ расположенъ лагера на Сабина. Но войскитѣ на Сабина, които се намирали въ пълна готовностъ за бой, внезапно излѣзли отъ прѣднитѣ и заднитѣ врати на лагера и, като нападнали храбро галлитѣ, които били вече уморени отъ бѣганието нагорѣ по височината, още съ първия ударъ ги отблъснали, принудили ги на бѣгство и, като ги бързо прислѣдвали, по голѣмата частъ отъ тѣхъ истрѣбили. Вслѣдствие на тѣзи побѣда, всички жители въ тѣзи частъ на Галлия¹⁾, се покорили на Сабина.

Въ сжщото време Крассъ, като се запасилъ съ храна и се усилилъ съ спомагателни пѣши и конни войски, набрани въ пограничните съ Аквитания земи на Талоза, Каркасонъ, Нарбонъ и други градове въ римската провинция, прѣминалъ прѣзъ Гарумна (днесъ Гаронна) и влѣзълъ въ земитѣ на сотиатитѣ²⁾. Сотиатитѣ тръгнали на срѣща му съ многобройни пѣши и особено конни опѣлчения, но слѣдъ единъ упоритъ и продължителенъ бой били разбити, и Крассъ обсадилъ главния имъ градъ³⁾. Жителитѣ на послѣдния били много искусни въ подземна война (по причина на голѣмото число рудници въ Аквитания) и за това се отбранявали доста дълго, но най послѣ, като видѣли всичкитѣ си усилия безполезни, покорили се и дали на Крассъ оръжieto си и заложници. Слѣдъ това Крассъ отишълъ въ земитѣ на во-

кититѣ¹⁾ и тарузатитѣ²⁾. Тѣзи двѣ племена повикали на помощъ голѣмо число съсѣдни съ Аквитания испанци и въ туй число много военачалници и войници, които служили подъ началството на Сертория. Послѣднитѣ рѣшили да се расположатъ на лагеръ, укрѣпенъ по римски, и, безъ да излизатъ отъ него, да отбиватъ на Красса подвозитѣ съ хранитѣ и да чакатъ, щото глуда да го принуди да се оттѣгли. Но Крассъ, за да избѣгне това, веднага и твърдѣ благородно нападналъ лагера имъ съ главнитѣ си сили отъ фронта и фланговетѣ, а съ конницата и съ 4 кохорти отъ тила, гдѣто лагера билъ по слабо укрѣпенъ, и го взелъ съ пристѣпъ. Отъ 50.000 аквитанци и испанци, които се намирали въ него, $\frac{3}{4}$ били истрѣбени въ лагера и при бѣгството отъ него — а уплашени отъ тѣзи побѣда, по многото племена на Аквитания³⁾ се покорили на Красса.

Слѣдъ това едновременно покорение на венетитѣ и на племената въ сѣверо-и юго-западна Галлия, Цезаръ въ края на лѣтото тръгналъ съ главнитѣ си сили за земитѣ на моринитѣ и менапитѣ⁴⁾, единствени отъ племената на Галлия, които още оставали непокорени и въоръжени, и рѣшени да защищаватъ независимостъта си, като водятъ война посрѣдъ обширнитѣ гори и блата, съ които се покривала страната имъ. Като дошълъ до входа на горитѣ⁵⁾,

¹⁾ Округа на града *Базасъ* (Bazas) на лѣвата страна на долня Гаронна въ Гюенна.

²⁾ *Турсанъ* (le Tursan) или округа на града *Еръ* (Aire) на р. Адура въ Гаскония.

³⁾ Трабелитѣ (днесъ округа на града *Даксъ*), бигерронитѣ (округа на Бигорра), вокатитѣ, тарузатитѣ, елузатитѣ (pays d'Euse), Аускитѣ (pays d'Auch) и пѣкои други (всички въ Гаскония и частъ въ Гюенна).

⁴⁾ Округа на Булонъ и частъ отъ Фландрия и Брабантъ.

⁵⁾ Близо до Терруанъ (Terrouane), около С-тъ Омёръ въ Артуа.

¹⁾ Долня Нормандия.

²⁾ Округа на града *Лектуръ* (Lectoure) на р. Жеръ (Gers) въ Гаскония.

³⁾ *Лектуръ*.

